

INFORMAČNÝ LIST

Cirkevného zboru Ev. cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján

14. 11. 2021

O poslednom súde

Čo nevidieť sa začne obdobie Adventu. Tým sa zároveň skončí starý cirkevný rok a začne nový. Zostávajúce nedele starého cirkevného roka nám ešte prinášajú tzv. eschatologické témy, teda témy týkajúce sa konca života, posledného súdu a večného života. Nedela 14. 11. je predposledná v cirkevnom roku a venuje sa práve téme Posledného súdu.

Táto téma iste nie je práve tá najpopulárnejšia. Zaujímavé myšlienky k téme Posledného súdu napísal anglický spisovateľ C. S. Lewis: „Staroveký človek sa približoval k Bohu (alebo aj k bohom) tak, ako sa obvinený blíži k svojmu sudcovi. Pre moderného človeka sú role obrátené. Človek je sudca a Boh je na lavici obžalovaných. Je celkom láskavý sudca: ak má Boh niečo rozumné na svoju obranu, že pripúšťa vojnu, chudobu a choroby, je človek pripravený počúvať. Súd sa môže skončiť aj Božím oslobodením. Ale dôležité je, že Človek je sudca a Boh na lavici obžalovaných.“

Realita je však, samozrejme, iná. A jediný, o koho sa budeme môcť vo chvíli Súdu oprieť, je Pán Ježiš Kristus.

24. nedeľa po Sv. Trojici 14. 11. 2021

9:00 a 10:00

Všetci totiž musíme sa ukázať pred súdnou stolicou Kristovou. (2. Korintským 5, 10a)

Piesne

329, 684, 203, 688, A 57

Liturgické texty

2. Tesalonickým 1, 3 – 10; Matúš 25, 31 – 46

Kázňový text

Jeremiáš 8, 4 – 7: ⁴ Povedz im: Takto vraví Hospodin: Ak niekto padne, či zase nevstane? Ak sa niekto odvráti, či sa späť nevráti? ⁵ Prečo odpadol tento ľud – Jeruzalem – v trvalej nevere? Držia sa klamu, nechcú sa obrátiť. ⁶ Naslúchal a počul som: Nepravdu hovoria. Nik necíti ľútosť nad svojou zlobou a nepovie: Čo som urobil? Všetci sa vo svojom behu odvracajú ako kôň, čo sa rúti do boja. ⁷ Aj bocian v povetří pozná svoj čas, hrdlička, lastovička i žerjav dodržiavajú čas svojho príchodu, avšak môj ľud nepozná poriadok Hospodinov.

Covid automat

Okres Liptovský Mikuláš nachádza v **čiernej farbe**, teda **3. stupeň ohrozenia**. V tejto fáze sú zakázané všetky hromadné podujatia s výnimkou služieb Božích pri dodržaní prísnych hygienických opatrení. V tabuľke uvádzame prehľad pripravovaných podujatí spolu s režimom, v ktorom budú prebiehať, a s maximálnym dovoleným počtom účastníkov.

ZÁKLAD: všetky osoby bez ohľadu na ich prípadné očkovanie, prekonanie choroby či výsledok testovania.

OTP: len osoby, ktoré sú plne očkované, testované (od odberu PCR max. 72 hodín, Ag 48 hodín), alebo ochorenie COVID-19 prekonali za ostatných 180 dní. Za očkované sa pre tento účel považujú aj deti do 12 rokov.

Platia nasledovné pravidlá:

- Prekryté horné dýchacie cesty respirátorom. Nie je povinné pre tých, ktorí majú zo zákona výnimku (napr. deti do 6 rokov).
- Dodržiavať odstup, respiračnú etiketu, nepodávať si ruky.
- Podujatí sa nesmú zúčastniť osoby, ktoré majú nariadenú karanténu alebo príznaky respiračného infekčného ochorenia.
- Platí zákaz podávania rúk.
- Dodržiavanie rozostupov 2m – neplatí pre osoby v spoločnej domácnosti.

24. nedeľa po Sv. Trojici 14. 11.	9:00	Služby Božie – filiálky OTP 25 – Ev. kostol, L. Ján
	10:00	Služby Božie – matkocirkev OTP 25 – Ev. kostol, L. Ján
	13:30	Nešporné služby Božie ZÁKLAD 6 – Požiarna zbrojnica, Uhorská Ves
	14:30	Nešporné služby Božie ZÁKLAD 6 – Zasadacia Ob. úradu, Podtureň
Štvrtok 18. 11.	11:30	Náboženská výchova 1.-2. ročník – ZŠ L. Ján
	12:20	Náboženská výchova 7.-9. ročník – ZŠ L. Ján
	17:00	Stredtýždňové služby Božie ZÁKLAD 15 – Ev. kostol, L. Ján
Piatok 19. 11.	13:00	Náboženská výchova MŠ – MŠ L. Ján
	17:00	Príprava konfirmandov – online
Sobota 20. 11.	17:00	Detská besiedka – online Srdečne pozývame všetky deti! Aplikácia ZOOM: https://us02web.zoom.us/j/86122658683? pwd=UXByeTUyblNNOUxBaW9DTElleDVHUT09 Meeting ID: 861 2265 8683 Passcode: besiedka
25. ned. po Sv. Trojici, Ned. večnosti 14. 11.	9:00	Služby Božie OTP 25 – Ev. kostol, L. Ján Tieto služby Božie budú pre celý cirkevný zbor (matkocirkev + filiálky)

☞ Pokým bude náš okres v čiernej farbe, nebude môcť bývať naživo detská besiedka. Preto od budúceho týždňa chceme skúsiť detskú besiedku online prostredníctvom aplikácie ZOOM. Ak máte záujem zapojiť sa, ozvite sa nám farskom úrade (kontakty sú v tiráži Informačného listu). Zašleme vám následne prihlasovacie heslá.

☞ V bočnej uličke v chráme sú vystavené knihy z vydavateľstva Porta libri, ktoré je možné si objednať za zvýhodnené ceny. Ak zapíšete do zoznamu, ktorý je pri knihách, o ktoré knihy máte záujem, v dohľadnom čase ich pre vás objednáme a vám doručíme.

☞ Pri východe z kostola si môžete tiež kúpiť čítanie na každý deň **Tesnou bránou 2022** (3,20 €), **Evanjelický posol spod Tatier**, **Evanjelický východ**, **Cirkevné listy** a ďalšie knihy. V bočnej uličke sú taktiež na predaj kalendáre: **Evanjelický stolový kalendár** (3,60 €), **Evanjelický nástenný kalendár** (5,- €), **Evanjelický diár** (6,50 €) a zamyslenia **Smieť žiť pre Krista** (3,60 €)

**Biblická
hodina**
so Zuzanou
Vaľovskou

PRISCILLA

SPOLOČENSTVO
EVANJELICKÝCH
ŽIEN

Kedy:
15. 11. 2021

Čas:
od 19.00 h

Napište na mailovú adresu
jana.kilianova@sezsk.sk,
pošleme vám link na Zoom.

Domáca pobožnosť

Pokiaľ nemôžete prísť v nedeľu do chrámu, urobte si túto pobožnosť v kruhu svojich najbližších, prípadne sami.

Úvod

V mene Boha Otca i Syna i Ducha Svätého

Pieseň ES 672

Odriekanie 10 Božích prikázaní

Aby sme si všetci spoločne pripomenuli zákon Boží, odriekajme spoločne desať Božích prikázaní:

Ja som Hospodin, tvoj Boh ...

Zamyslenie nad Božím slovom

S úctou si vypočujme slová Písma z Evanjelia podľa Marka 13, 5-26:

“Nato im Ježiš začal hovoriť: Hľadte, aby vás niekto nezviedol. Mnohí prídu v mojom mene a budú hovoriť: Ja som Kristus; zvedú mnohých. Ale keď počujete o vojnách a zvesti o bojoch, nestrachujte sa. To musí byť, ale to nie je ešte koniec. Lebo povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu. Miestami budú zemetrasenia, bude hlad i zmätok. To je začiatok bolesti. Vy sa však majte na pozore: vydajú vás súdom, budú vás biť v synagógach a stavať pred vladárov a pred kráľov pre mňa, aby ste im vydávali svedectvo. Ale najprv sa musí evanjelium zvestovať všetkým národom. A keď vás povedú, aby vás vydali, nestarajte sa vopred, čo budete hovoriť; ale hovorte, čo vám bude dané v tú hodinu. Lebo nie vy ste to, ktorí hovoríte, ale Duch Svätý. Brat vydá na smrť brata a otec dieťa; a povstanú deti proti rodičom a usmrtia ich. A všetci vás budú nenávidieť pre moje meno; ale kto vytrvá do konca, bude spasený. Keď však ohavnosť spustošenia uvidíte tam, kde by jej nemalo byť – kto čítaš, rozumej! – vtedy tí, čo budú v Judsku, nech utečú do vrchov; kto je na streche, nech nezostupuje a nevchádza do domu vziať si niečo z neho; a kto je na poli, nech sa nevracia vziať si plášť. Ale beda tehotným a tým, čo koja v tie dni! Preto modlite sa, aby to neprišlo v zime! Lebo tie dni budú súžením, akého od počiatku, keď Boh stvoril svet, nebolo až doteraz a ani viac nebude. A keby Pán nebol skrátil tie dni, nebol by zachránený ani jeden človek. Ale pre vyvolených, ktorých si vyvolil, skrátil tie dni. A keby vám vtedy niekto povedal: Ajhľa, tu je Kristus! alebo: Ajhľa, tam je! – neverte. Lebo povstanú falošní kristovia a falošní proroci a budú robiť znamenia a zázraky, aby zviedli, ak možno, vyvolených. Ale vy sa majte na pozore; predpovedal som vám všetko. V tie dni, po onom súžení, slnko sa zatmie, mesiac nevydá svetlo, hviezdy budú padať z neba a nebeské moci sa pohybovať. Vtedy uzrú Syna človeka prichádzať na oblakoch s mocou a slávou veľkou.”

Milí bratia a sestry!

Tieto slová Písma často vnímame ako predpoveď konca sveta, no v skutočnosti Pán odpovedá na otázku, kedy bude zborený Jeruzalem. Ak touto optikou hľadíme na Ježišovu predpoveď, vidíme, že jej veľká časť sa naozaj týka hlavne Jeho generácie. Veď už krátko po Jeho smrti a vzkriesení, keď sa zvesti o kresťanoch začne šíriť Izraelom, prídu na kresťanov prvé problémy. Sami Židia ich budú väzniť, bičovať v synagógach a vypočúvať. Práve zmienka o synagógach poukazuje na utrpenie od Židov. Potom však príde ohavnosť spustošenia tam, kde by nemala byť. A to je práve jeruzalemský chrám. Tu je opäť predpovedaná tragédia, ktorá sa má odohrať v roku 70, keď prídu k mestu rímski vojaci, obklúčia ho, dobijú a napokon vyplienia a Boží chrám znesvätia a zničia. To je udalosť, pred ktorou treba utekať, nech by bol človek kdekoľvek. Ak je niekto na streche či na poli, nech ani nejde domov ale beží čo mu sily stačia a to nie do iného mesta, ale do hôr. Podľa historických záznamov sa skutočne veľa kresťanov z Jeruzalema zachránilo práve vďaka rýchlemu úteku do hôr základe týchto Ježišových slov.

A predsa tu nie je reč len o Jeruzaleme a chráme. Pán Ježiš svoju predpoveď rozširuje a zmienky o tom, že sa musí evanjelium zvestovať všetkým národom ukazujú na dlhší časový úsek. Je preto paradoxné, že hoci prví kresťania očakávali skorý príchod Pána Ježiša, predsa na druhej strane poznali Ježišovu predpoveď o tom, že sa musí najprv evanjelium rozšíriť do celého sveta. Až potom príde Syn Boží a to v plnej sláve, pričom Jeho príchod bude sprevádzať absolútny zánik súčasnej reality, na ktorú sme zvyknutí. Slnko i mesiac zhasnú, hviezdy budú padať a Ježiš príde v sláve na zem. Dovtedy však ľudstvo musí prejsť ešte mnohými utrpeniami, bolesťami, mnoho vojen, hladu, nemocí či nespravodlivosti potrápi tento svet, kým sa priblíži definitívny koniec.

Mnoho ľudí sa snaží v Ježišových slovách hľadať náznakov reálnych historických udalostí a tak prečítať, ako ďaleko sme od konca, čo všetko už bolo a čo ešte príde. To však nie je správny prístup. Okrem jasných narážok na zničenie jeruzalemského chrámu nemožno v týchto slovách hľadať nijaké historické dáta, pretože ich odhaľovanie ani nie je Pánovým zámerom. Jeho zámerom je pripraviť svojich učeníkov na to, že aj po Jeho smrti bude zlo na svete prítomné, ba bude gradovať. Nech si nemyslia, že Jeho smrťou okamžite všetko zlé zanikne. Potrvá dlhý čas, kým bude zlo navždy vykynožené. Jeho zdanlivé vzťahovanie sa bude len jeho pokusom o posledný výpad hráča, ktorý je už porazený, no ešte to z posledných síl skúša.

Učeníci musia vedieť, že zlo a utrpenie, ktoré príde, neznamenujú Božie zlyhanie, ale deje sa v súlade s Božím plánom. Tak sú pevne v Božích rukách aj naše časy a všetko to, čo prežívame my dnes. Prijímajme to s dôverou v Božiu moc, Božiu múdrosť a nado všetko pri tom zachovajme vernosť svojmu Pánovi. Amen.

Pomodlime sa

Pane a Spasiteľu náš, Ježiši Kriste. Ďakujeme Ti za Tvoje slová, v ktorých si nám dal poznať, že hoci je Tvojou smrťou moc zla a smrti zlomená, diabol predsa skúša z posledných síl tasiť svoje zbrane a vyvolávať dojem mocného hráča. Predpovedal si jeho posledné útoky a tak vieme, že to všetko čo sa dialo a deje vo svete je pod Tvojím dohľadom a podľa Tvojej vôle. Prosíme, daj nám verne vytrvať pri Tebe, aby sme sa aj v skúškach aj bolestiach osvedčili ako Tvoji učeníci, s Tebou – ak je to potrebné – trpeli a s Tebou boli raz aj oslávení. Amen.

Otče náš, ktorý si v nebesiach...

Viera všeobecná kresťanská

Napokon spoločne vyznajme vieru v Pána Boha slovami Apoštolského vyznania:

Verím v Boha Otca všemohúceho...

Pieseň ES 665

Záverečné požehnanie

Prijmite požehnanie:

Milosť so všetkými, ktorí nehnúcou láskou milujú nášho Pána Ježiša Krista. Amen.

Kristína Royová: V slnečnej krajine

Čítanie na pokračovanie, 16. časť

8. kapitola

Nemýlil sa Lesina, keď povedal, že Paľko iste zašiel do svojej slnečnej krajiny. Bolo tak. Ale nesedel v skale na lavičke; chodil medzi tisícami kvetov, ktoré teraz lúčinu pokrývali. Netrhal, len sa s nimi rozprával, aj s tými motýľmi, ktoré nad nimi preletovali. Kúpал si malé nohy v potôčku na malú radosť Dunaja, ktorému sa po vode chodiť nechcelo.

„Ale, Dunaj, Dunaj,“ káral ho jeho malý pán, čo len po tých kvietkoch šliapeš? Či na to vykvitli? A prečo plašíš vtáky? Vidíš, ako sa tá boja, ako preletujú, chudiatka. Ani tá druhý raz so sebou nevezmem. – Neboj sa, vtáčatko, však on ti nič nespraví!“ chlácholil malého žltochvosta, ktorý tak úprimne z kríčka kukal malými očkami na chlapca; „nie je Dunaj zlý, len roztopašný. On nevie, že je to hriech; veď je len pes.“

Tuším vtáčatko rozumelo; akoby sa bolo rozveselilo, začalo si na halúzke poskakovať.

„Už som sa dosť s vami natešil,“ hovorí Paľko kvietkom, vtáčkom, motýľom i zlatým muškám, „už mi dajte pokoj, aby som si mohol čítať.“

Krajšiu pohovku nemá ani knieža, ako bola tá, na ktorú sa dolu tvárou položil: skala, pokrytá machovými poduškami; ako z aksamietu. Nad hlavou dookola hustá záclona bielo-ružových zvončekov zakvitnutého pupenca; kam oko padne, samý kvet. Vetro m ohýbané klonili sa kvetové kališky, akoby si všetky spolu tichúčko šepkali, aby nemýlili malého čitateľa.

Spravil on dnes tak, ako veľkí ľudia robievajú: keď stratia trpezlivosť, začnú čítať knihu od konca a pozerú raz ta – raz ta.

„Však“ – vyhováral sa Paľko sám sebe, podopierajúc lakty o podušky, bradu do dlane – „s ujčekom a deduškom celú knihu prečítame; ja sa včul len na koniec poďívam, keď som tam čosi také veľmi pekné videl.“

„A ukázal mi čistú riekú vody života, nádhernú ako krištáľ, ktorá vychádza z trónu Boha a Baránka. Prostred jeho ulice, prostred ulice mesta, a z jednej i z druhej strany rieky bolo drevo života, ktoré rodí dvanásť ovocie a vydáva svoje ovocie každý mesiac. A listie dreva je na službu národom. A nebude viacej ničoho zlorečeného, a trón Boží a Baránkov bude v ňom a jeho sluhovia mu budú svätoslúžiť a budú vidieť jeho tvár, a jeho meno bude na ich čelách...“ čítal Paľko a postál.

Ach, to bolo čosi krásne! Cítilo malé srdiečko to, že je tu opísaná už tá pravá slnečná krajina. Bola tam v nej veľká rieka a tiekla z Božieho a Baránkovho trónu.

„Aký to bol Baránok, keď mal na nebi trón?“ zahľadel sa k nebesiam. „Baránok – hľa, Baránok Boží,“ zazvučalo mu zrazu v mysli. Veď tak nazval Ján Pána Ježiša. Teda aj v nebi Ho tak menujú! Baránok, Baránok Boží. A že tam boli stromy, ktoré vždy kvitli a rodili. A čože je to, že tam už nič zlorečeného nebude? To snáď že nebude tam nikto, kto zlorečí? zľakol sa chlapec. „To musím povedať všetkým susedom, nech s tým prestanú. Pána Ježiša to iste dosť mrzí, že ich tu musí počúvať, nie to aby si ich ta vzal.“

„Tuto je zas napísané o tom tróne Baránkovom, a že On má služobníkov. Však aj ja by som Mu už niečo poslúžil, keby ma vzal do služby. Ale“ – zamyslel sa chlapec – „keď niekedy sa mi nechce vstať, hoci viem, že by som mal deduškovi vodu doniesť; a neraz, keď by som sa radšej s Dunajom po horách túlal, nechce sa mi drevo nosiť. Keď odchádzal deduško Rázga, povedal:

„Slúž, synček môj, deduškovi Jurigovi, lebo on si ťa berie na Božiu odplatu; čo mu len na očiach uvidíš, to mu sprav.“

„Ach, Pane Ježišu“ – zložil si chlapec ruky, hľadá na nebo – „odpusť mi. Nehnevaj sa, že som deduškovi lepšie neslúžil. Však ho už ináč budem obsluhovať, aby som sa naučil, aby si aj mňa – keď prídem do tej Tvojej slnečnej krajiny – vzal medzi svojich služobníkov. Veľmi by som rád až k tomu Tvojmu trónu prišiel.“

Zahľadel sa chlapec znovu do knihy.

„A budú vidieť jeho tvár, a jeho meno bude na ich čelách.“

„Aj ja Ho tam budem vidieť,“ prikývol si radostne zlatovlasou hlavou. „No, či mi aj svoje meno na čelo napíše? Neviem. To snáď bude veľmi veľká sláva – a ja som taký malý, sprostý chlapec.“

Nezbadal Paľko, že nielen nahlas číta, ale aj nahlas myslí, tak ako nezbadal, že už nie je sám, i keď radostné Dunajovo štekание oznamovalo kohosi známeho; preto sa netak zľakol, keď nad ním zaznelo:

„Prečo si do sprostých nadávaš, Paľko?“

Obzrel sa chlapec a už aj vyskočil. Svojej smrti by sa skorej nazdal, ako že uvidí tu, v svojej slnečnej krajine, pána farára Malinu.

„Prosím vás pekne, ale kde ste sa vy tu nabrali, pán veľkomožný?“ zvolal s úžasom.

Dobrotivý úsmev okrášlil vážny, trochu bledý kňazov obličaj.

„Myslíš, že celé hory sú tvoje, a že ja ďalej nesmiem vyjsť, aby som sa nadýchal čerstvého vzduchu, len za farskú záhradu?“

„Ach nemyslím,“ začervenal sa Paľko. „No, keď je to ďaleko, a je nedeľa, kto tam v kostole ľuďom káže?“

„Hľa, aký malý inkvizítor! Dopoludnia som ešte kázal, a teraz, na rozkaz lekára, prišiel som sem na niekoľko dní bývať. Nie som zdravý.“

„Bývať sem, do hôr? A kam?“ divil sa chlapec.

„Do horárne.“

„To je však blízko. Ale, prosím, nehnevajte sa, keď sa vás opýtam“ – chlapec sadal si k nohám kňazovým, keď sa tento posadil na jeho miesto na skalú – „kto vám povedal o slnečnej krajine?“

„O slnečnej krajine?“ pán sa rozhladol. „Čo snáď toto údolie tak voláte?“

„Áno – či – ja neviem,“ zmiatal sa Paľko. „To len ja som tak vymyslel, keď tu je brána nebeská a za ňou tá zem, kde slnko nezapadá.“

„Tak, tu teda je brána nebeská!“ pozrel kňaz po krásnych vrchoch a zakvitnutých holiach. „No, kúsok nebeskej tíšiny a mieru je tu,“ vzdychol si. „Ale, dieťa, sám od seba neprišiel si na tú myšlienku,“ pohladil chlapca po čistom čele; „kedysi musel si počuť o nejakej slnečnej krajine.“

„Keby ste chceli, ja by som vám to povedal od začiatku ako to bolo.“ Paľkove oči zažiarili.

„Pravdaže chcem, len rozprávaj!“ Lahol si pán farár pohodlnejšie, a nespúšťajúc láskavý pohľad z chlapcovej tváre, nechal ho vyrozprávať všetko i prečo hľadal slnečnú krajinu z ríše povestí, i akú ju našiel a v nej túto knihu, ktorú teraz tak horúco tisol k hrudi. A koľko sa už dozvedel o tej pravej krajine, ktorú teraz hľadá, a že videl už aj jej sedemfarebnú bránu, vtedy v tej búrke, tu nad týmito horami.

Nevidel Paľko slzy dojatia, ktoré počas jeho rozprávania asi po tri razy zakalili pánove oči. Vyrozprával aj to, čo si teraz v knihe prečítal, a že si práve vyprosil, aby ho Pán Ježiš prijal za svojho služobníka.

„Ukáž mi tú knihu!“ hovorí pán farár. „A mohol by si ju zase nechať tu v tej skale; ja sa prídem sem prechádzať a tak, ako ty, budem v nej čítať riadok za riadkom a hľadať s tebou tú cestu do onej pravej slnečnej krajiny, kde síce nepotrebujú ani mesiac, aby svietili v ňom, lebo ich sviecou je Baránok.“

Zamyslel sa chlapec; kratučko bojoval sám so sebou. Potom hodil zlatovlasou hlavou:

„Nechám, pán farár. Ujček Lesina aj tak zajtra ide preč, ja ešte tak dobre čítať neviem, ako on, aby som druhým čítať mohol, a sebe si aj sem prídem prečítať. A ak práve na vás, pán farár, natrafím, vy potom aj sebe aj mne prečítate, pravda?“

„Prečítam, dieťa, aj teraz, ak chceš. No, poď mi najprv ukázať tú tvoju divotvornú skalú.“

Vzchopili sa. Pán farár, pravda, nestačil za svojím malým vodcom. No dosť skoro ocitli sa v jaskyni.

„Skutočne, aký pekný úkaz prírody,“ divil sa pán farár. „Mal si pravdu. To naozaj vyzerá ako stôl; – a toto nie lavička, ale priam pohovka. – A to si ty tu nanosil tej zelene a tých kvetín; chcel si mať okolo seba peknú izbu?“ s úľubou rozhladol sa hosť dookola po čisto vymetennom, zeleňou a kvetmi vyzdobenom Paľkovom paláci.

„Ja si myslím,“ hovorí chlapec s úctou, „keď On, Syn Boží, Pán Ježiš, mi sľúbil, že so mnou bude bývať, takže sa Mu privďačím, keď budem mať okolo seba pekne.“

„Paľko, a veríš ty tomu skutočne, že On je vždy a všade s tebou?“

Nepýtal sa to pán farár tak, ako ujček Lesina, alebo deduško; bola to akási celkom iná otázka, preto chlapcovi bolo tak ľahko povedať:

„Áno, pán farár; ja viem, On je vždy so mnou, aj v tejto chvíli.“

„Sancta simplicitas! (Šťastná prostota!)“ vzdychol si kňaz, sadol na kamennú stolicu, oprel lakte o stôl, a chvíľu tak zotrval s hlavou do oboch dlaní sklonenou, akoby sa modlil.

Paľko myslel, že sa modlí, tak ho nechcel vyrušovať. Napadlo mu, že neďaleko v húšti má nachystané pekné maliny pre deduška. Veď sa deduško len poteší, keď mu povie, koho nimi uhostil. Mal aj drevenú lyžicu so sebou, s ktorou niekedy prisýpal z menšieho do väčšieho džbána, aby sa nerozsypali. Misku nemal; ale však tu neďaleko boli také krásne, veľké listy, to bude ako tanier.

Doniesol Paľko oba džbány. Menší vymyl, nabral do neho vody; väčší mal plný čerstvých malín. Umyl aj lyžicu, poutieral ručníkom, ktorým mal džbán na vrchu obviazaný – a celý šťastný, že môže uhostiť takého vzácneho hosta – zanesol dovnútra.

Videl, že pán farár v jeho knihe číta, tak potichúčky prestrel veľký list pred neho, položil naň lyžicu a vedľa džbány.

Zdvihol pán hlavu. Bledá a akosi veľmi vážna tvár mu zjasnela. Zadržal chlapcovu ruku.

„Tuším ma chceš pohostiť?“

„Veľmi pekne vás prosím, vezmite si. Neraz mi dali vaši už obed, alebo raňajky; aj ja vám dám, čo mám.“

„Ďakujem pekne. A aby si videl, že mi je tvoje pohostinstvo milé, tak daj tie krásne maliny, nech si nasypem na ten pekný, zelený tanierik.“

Ó, akú mal Paľko radosť! Pán farár si dva razy nasypal a potom sa s chuťou napil vody. Vytiahol z vačku v papieri kúsok chlebička, bieleho ako koláčik; dal aj jemu, aj Dunajovi, ktorý sa mu veľmi zaliečal.

„Sľúbil som ti čítať,“ hovoril potom; „tak si sadni, lebo ja už budem musieť ísť. Prídeš ty zajtra sem?“

„Neviem. Sotva. Musím iste ujčeka Lesinu vypevadiť, ak by mu bolo treba niečo odnieť.“

„Tak ja si teda tvoju knihu vezmem so sebou; a zajtra, buďto ráno, alebo odpoľudnia donesiem ti ju sem späť.“

A potom mu čítal, ako to bolo, keď Pán Ježiš išiel do neba, a anjeli povedali, že zase príde; ale najprv sľúbil On poslať Ducha Svätého.

„Prosím vás pekne, a čo je to Duch Svätý?“ spytuje sa Paľko, keď už spolu schádzali zo skaly.

„To je Duch Pána nášho Ježiša Krista,“ zamyslene odpovedá pán farár.

„Tohto Ducha musí mať každý kresťan; lebo je napísané v tejto knihe, že kto Ducha Kristovho nemá, ten nie je Jeho.“

„Vy Ho však, pravda, máte?“ úprimne utkveli modré chlapcove oči na pánovej tvári.
„Vy ste Jeho?!“

Keby sa to pýtal niekto iný, sotva by pán farár zostal dlžný odpoveď. Veď či nebol pokrstený? Či nepatril k samospasiteľnej katolíckej cirkvi? Či sviatosť posviacky nespočinula na jeho hlave? Či nenesil na svojom temene znak Božieho nazarejského?

„Vieš, Paľko, na túto otázku ti dám až druhý raz odpoveď; až sa z tejto knihy presvedčím, ako je to so mnou.“

Chvíľu kráčali mlčky.

„O čom myslíš?“ zadržal pán farár chlapcovu ruku.

„Čo mám robiť, aby mi dal Pán Ježiš svojho Ducha?“ teskno spytuje sa chlapec.

„V tejto knihe je napísané Paľko, že dá Pán Boh Ducha Svätého tým, ktorí Ho o to prosia.“

„Ach, to iste bude pravda. Všetkým dal, ktorí Ho prosili; aj mne za čokoľvek som Ho prosil, dal. Ale či je to tak, prijať Ducha Svätého, ako prijať Pána Ježiša?“

„Ja ťa nerozumiem, Paľko.“

„Ach, nuž viete, tá Marta prijala Pána Ježiša do svojho domu. Aj ja, hoci Ho nevidím, som Ho prijal, aj tam u nás, v búde, v mojom kúte, aj tam v tej skale; viem, že prišiel, a že býva so mnou.“

Pán farár postál. Akoby oslepený zavrel oči.

„Nie,“ hovorí ako k sebe rovnému, „Ducha Kristovho musíš prijať nie do domu, ale do srdca; — tak musíš prijať Krista.“

„A môže ten Duch vojsť do môjho srdca?“

„Môže, dieťa. Hľa, vidíš to slnce, aké je veľké, ako krásne, nádherne zapadá. Pozri sa na túto kvapôčku rosy, aká je proti nemu malinká, a čo vidíš v nej?“

„To slnce. Ona ho prijala; pravda, pán farár.“

„Áno, dieťa. Ale dobrú noc!“ Než sa chlapec nazdal, bol sám.

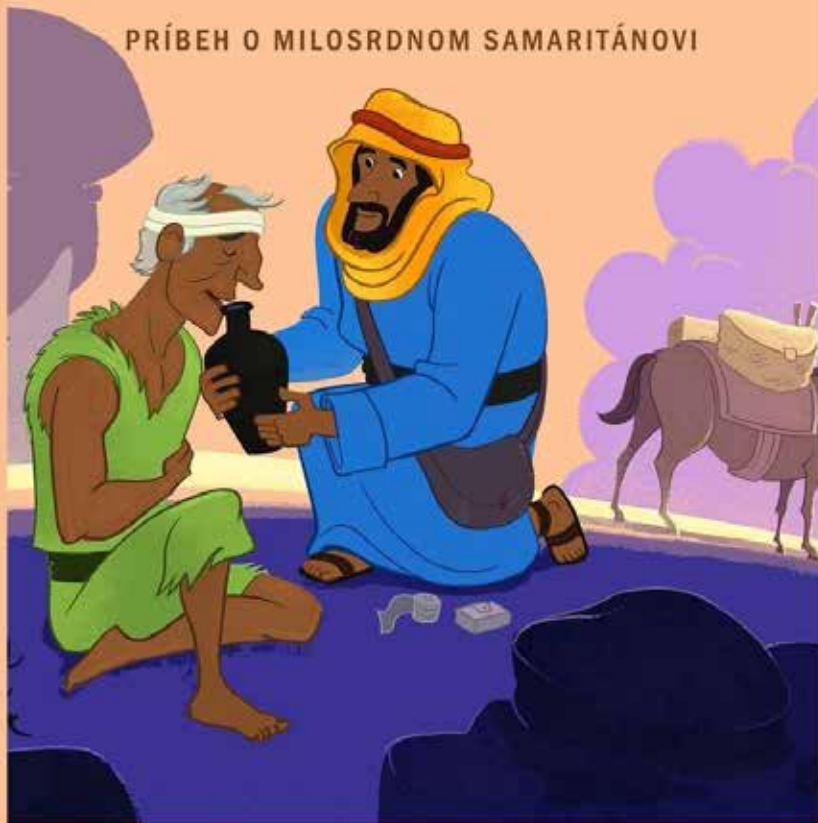
Pomaličky spustil sa na kolená.

„Pane Ježišu,“ hovorí ticho, „popros svojho Otca nebeského, aby mi dal Tvojho Ducha; lebo Ty vieš, že ja chcem byť Tvoj. Aj ja Ho chcem tak prijať, ako tá kvapôčka prijala to slnce. A daj Ho jemu — ale iste. Amen.“

Pokračovanie nabadúce

ZOOM BESIEDKA

PRÍBEH O MILOSRDNOM SAMARITĀNOVI

SOBOTA 13. 11. 2021 O 17:00 - TEŠÍME SA NA TEBA!

[https://us02web.zoom.us/j/86122658683?](https://us02web.zoom.us/j/86122658683?pwd=UXByeTUyb1NOUxBaW9DTElleDVHUT09)

[pwd=UXByeTUyb1NOUxBaW9DTElleDVHUT09](https://us02web.zoom.us/j/86122658683?pwd=UXByeTUyb1NOUxBaW9DTElleDVHUT09)

Meeting ID: 861 2265 8683

Passcode: besiedka

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján

Starojánska ulica 127/43, 032 03 Liptovský Ján

Telefón: 044/5263 328

Web: www.ecavliptovskyjan.sk

Mobil: 0918 828 334

Facebook: www.facebook.com/ecavliptovskyjan

Email: lipt.jan@ecav.sk

Youtube kanál: CZ Liptovský Ján

Podcastový kanál: Služby Božie | Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Liptovský Ján
vo vašich podcastových aplikáciách

Bankové spojenie: IBAN: SK87 0200 0000 0032 6551 4051 BIC: SUBASKBX

Pravidelný príspevok: VS 1 **Cirkevný príspevok:** VS 2 **Milodary, ofery:** VS 3